

योएलचे पुस्तक आणि लाओदिकीया येथील सातव्या-दिवसाच्या अँडव्हेंटिस्ट मंडळी — क्रमांक छत्तीस

Jeff Pippenger
2026-01-27

क्रमांक छत्तीस

“गडबडीत,” जी James White यांनी २२ ऑक्टोबर १८४४ नंतर Millerites यांच्या विखुरण्याशी ओळखली आहे, William Miller यांनी १८४७ मध्ये एक स्वप्न अनुभवले, आणि दोन वर्षांनी त्यांना समाधिस्त करण्यात आले.

“जर विल्यम मिलर यांना तिसऱ्या संदेशाचा प्रकाश पाहता आला असता, तर ज्या अनेक गोष्टी त्यांना अंधकारमय व गूढ वाटत होत्या, त्या त्यांना स्पष्ट झाल्या असत्या. परंतु त्यांच्या बंधूंनी त्यांच्याबद्दल इतके गहिरे प्रेम आणि हितचिंता व्यक्त केली, की त्यांना असे वाटले की ते त्यांच्यापासून स्वतःला वेगळे करू शकत नाहीत. त्यांचे हृदय सत्याकडे झुकत असे, आणि मग ते आपल्या बंधूंकडे पाहत; त्यांनी त्याला विरोध केला. जे येशूच्या आगमनाची घोषणा करण्यात त्यांच्यासमवेत खांद्याला खांदा लावून उभे राहिले होते, त्यांच्यापासून ते स्वतःला वेगळे करू शकतील काय? त्यांना वाटले, ते निश्चितच त्यांना भरकटविणार नाहीत.”

“देवाने त्याला सैतानाच्या सामर्थ्याखाली, मृत्यूच्या अधिपत्याखाली पडू दिले, आणि जे लोक त्याला सत्यापासून सतत दूर ओढीत होते त्यांच्यापासून त्याला कबरात लपवून ठेविले. मोशे वचनदत्त देशात प्रवेश करावयास निघाला असताना चुकला. तसेच, मी पाहिले की विल्यम मिलरही स्वर्गीय कनानात लवकरच प्रवेश करावयास असताना, आपल्या प्रभावास सत्याच्या विरोधात जाऊ देण्यात चुकला. इतरांनी त्याला याकडे नेले; त्याचा हिशोब इतरांनीच द्यावा. पण देवाच्या या सेवकाच्या अमूल्य धुळीवर देवदूत लक्ष ठेवून आहेत, आणि अंतिम तुरईच्या नादावर तो बाहेर येईल.”

“एक दृढ व्यासपीठ

“मी अशा एका समूहाला पाहिले की जो चांगल्या प्रकारे संरक्षित व दृढ उभा होता, आणि जे देहाच्या स्थापित विश्वासाला अस्थिर करू पाहत होते, त्यांना किंचितही मान्यता देत नव्हता. देवाने त्यांच्याकडे प्रसन्नतेने पाहिले. मला तीन पायऱ्या दाखविण्यात आल्या—पहिल्या, दुसऱ्या, आणि तिसऱ्या देवदूतांचे संदेश. माझ्याबरोबर असलेल्या देवदूताने म्हटले, ‘जो कोणी या संदेशांतील एखादा खांब हलवील किंवा एखादी खुंटीही ढवळील त्याच्यावर धक्कार असो. या संदेशांचे खरे आकलन अत्यंत महत्त्वाचे आहे. आत्म्यांचे भविष्य ते कसे स्वीकारले जातात यावर अवलंबून आहे.’ मला पुन्हा या संदेशांमधून खाली आणण्यात आले, आणि देवाच्या लोकांनी आपला अनुभव किती मोठ्या किमतीने विकत घेतला होता, हे मी पाहिले. तो पुष्कळ दुःख आणि कठोर संघर्ष यांद्वारे प्राप्त झाला होता. देवाने त्यांना पाऊलोपाऊल पुढे नेले होते, आणि अखेरीस त्यांना एका भक्कम, अचल व्यासपीठावर उभे केले होते. मी काही व्यक्तींना त्या व्यासपीठाजवळ येऊन पाया तपासतांना पाहिले. काहींनी आनंदाने त्वरित त्यावर पाऊल ठेवले. इतरांनी पायात दोष शोधण्यास सुरुवात केली. त्यांची इच्छा होती की त्यात सुधारणा करण्यात याव्यात; मग ते व्यासपीठ अधिक परिपूर्ण होईल, आणि लोक अधिक सुखी होतील. काहीजण तो तपासण्यासाठी व्यासपीठावरून खाली उतरले आणि तो चुकीचा घातला आहे, असे घोषित करू लागले. परंतु मी पाहिले की जवळजवळ सर्वजण त्या व्यासपीठावर दृढ उभे होते, आणि जे खाली उतरले होते त्यांना आपली तक्रार थांबविण्याची ताकीद देत होते; कारण देवच मुख्य शिल्पकार होता, आणि ते त्याच्याविरुद्ध लढत होते. त्यांनी देवाच्या त्या अद्भुत कार्याची उजळणी केली, ज्याने त्यांना त्या दृढ व्यासपीठापर्यंत आणून ठेवले होते; आणि एकचित्ताने त्यांनी आपली दृष्टी स्वर्गाकडे उचलली व मोठ्या आवाजात देवाचे गौरव केले. याचा परिणाम असा झाला की ज्यांनी तक्रार केली होती आणि व्यासपीठ सोडले होते त्यांपैकी काहींवर प्रभाव पडला, आणि त्यांनी नम्र मुखमुद्रेने पुन्हा त्यावर पाऊल ठेवले.” Early Writings, 258.

मिलर यांची अद्भुत कृत्ये

विल्यम मिलर यांच्या “अद्भुत कार्यामुळे” “दृढ पाया” निर्माण झाला, जो “भक्कम, अचल व्यासपीठ” होता. “अचल व्यासपीठाचा” “पाया,” तसेच 1849 मध्ये मिलर यांच्या मृत्यूनंतर मांडण्यात आलेल्या “व्यासपीठ” आणि “पाया” या दोन्हीवरील त्यानंतरचा हल्ला, त्यांच्या स्वप्नात ओळखला गेला आहे.

विल्यम मिलर हे अॅडव्हेंटिझमच्या पायाभूत तत्त्वांचे प्रतीक आहेत.

तो १७९८ ते १८६३ पर्यंतच्या मिलराइट इतिहासाचेही प्रतीक आहे.

तो १७९८ पासून १८४४ पर्यंतच्या मिलराइट इतिहासाचाही प्रतीक आहे.

तो 1798 पासून रविवारीच्या कायद्यापर्यंतच्या तीन देवदूतांच्या इतिहासाचेही प्रतीक आहे.

तो १७९८ पासून १८४४ पर्यंतच्या छेचाळीस वर्षांनी दर्शविला जातो.

2,520 आणि 2,300 यांच्या संदर्भात त्याचे प्रतिनिधित्व “220” या संख्येने केलेले आहे.

तो “सात काळांद्वारे” — २,५२० — दर्शविला आहे.

तो 2,300 द्वारे दर्शविला गेला आहे.

मिलर यांची दोन स्वप्ने दानियेलाच्या दुसऱ्या व चौथ्या अध्यायांतील नबुखदनेस्सराच्या दोन स्वप्नांद्वारे पूर्वरूपित केली गेली होती.

१७९८ चा कालखंड नबुखदनेस्सरपासून सुरू होतो आणि १८६३ मध्ये बेलशस्सरासह समाप्त होतो.

१७९८ पासून रविवार कायदा लागू होईपर्यंतचा कालखंड नबुखदनेस्सरपासून सुरू होतो आणि बेलशस्सरावर समाप्त होतो.

मिलराइटांच्या इतिहासाचे प्रतीक म्हणून, तो पायाभूत तत्त्वांचेही प्रतीक आहे, जी 2,520 च्या अल्फा-शोध आणि 2,300 च्या ओमेगा-शोध यांच्यामधील काळात उलगडून आलेल्या सत्यांचे प्रतिनिधित्व करतात. विल्यम मिलर यांच्या स्वप्नाविषयी भाष्य करताना, जेम्स व्हाइट यांनी असे ओळखले की “किल्ली” म्हणजे मिलर यांची बायबल-अभ्यासाची पद्धत होती. ही पद्धतशास्त्रच दावीदाची किल्ली आहे जी मिलर यांच्या खांद्यावर ठेवण्यात आली होती; कारण त्यांनी 2300 वर्षांची भविष्यवाणी सादर केली, जी यशया 22:22 ऑक्टोबर 22, 1844 रोजी पूर्ण झाल्यावर समाप्त झाली.

२०२३ पासून उलगडू लागलेली सत्ये ही तीच सत्ये आहेत जी हबक्कूकच्या तक्ते ९५ सादरीकरणांमध्ये आधीच ओळखली गेली होती, आणि ती सत्ये आता “सत्य” या नव्या चौकटीत स्थापित केली जात आहेत.

जुलै २०२३ मधील अरण्यातील आवाजाच्या हाकेने हे निदर्शित केले की, १८ जुलै २०२० च्या घोषणेकरिता ज्यांनी पश्चात्ताप करावयाचा होता त्यांच्यासाठी रडणे व शोक करणे आवश्यक होते. जे शहाण्या कुमारिकांमध्ये असतील त्यांनी दानियेल नऊमधील प्रार्थनेशी सहमती दर्शवून पश्चात्ताप करावयाचा होता; हीच लेवीय २६ मधील त्या लोकांची प्रार्थना आहे, जे हे ओळखतात की त्यांना विखुरले गेले आहे.

मिलर असे म्हणतो, “अशा प्रकारे माझ्या महान नुकसानीबद्दल आणि जबाबदारीबद्दल मी रडत व शोक करित असता, मला देवाची आठवण झाली, आणि त्याने मला सहाय्य पाठवावे म्हणून मी मनापासून प्रार्थना केली. तत्क्षणी दार उघडले, आणि एक मनुष्य खोलीत आला; तेव्हा सर्व लोक तेथून निघून गेले; आणि त्याच्या हातात धूळ झाडण्याचा ब्रश होता; त्याने खिडक्या उघडल्या, आणि खोलीतील धूळ व कचरा झाडून काढण्यास सुरुवात केली.”

जे दार उघडले गेले ते मिलरचे हृदय होते, जेव्हा त्याने “मदतीसाठी” “मनःपूर्वक प्रार्थना” केली. लौदिकीयास उद्देशून बोलणारा खरा साक्षी म्हणून येशू प्रवेश मिळविण्याचा प्रयत्न करीत हृदयांवर टकटक करीत आहे. जेव्हा दार उघडले, तेव्हा विभाजनाची प्रक्रिया आरंभ झाली. जेव्हा दार उघडले, तेव्हा “खिडक्याही” उघडल्या, आणि त्या “खिडक्या” म्हणजे स्वर्गाच्या खिडक्या होत.

प्रकटीकरणाच्या एकोणिसाव्या अध्यायात, वधूने स्वतःला सिद्ध करून घेतल्यानंतर तत्क्षणी, प्रभुने आपल्या शुभ्र घोड्यांच्या सैन्याला उभे केले तेव्हा योहानाने स्वर्गातील खिडक्या उघडलेल्या पाहिल्या. ते सैन्य म्हणजे एझीकिएलचे ते सैन्य होय, जे खडबडीत पूर्ववाऱ्याच्या संदेशाला प्रतिसाद देत उभे राहते. ते सैन्य म्हणजे विजयी मंडळी होय, जी गहू आणि तणे यांचे विभाजन पूर्ण झाल्यावर संघर्षशील मंडळीपासून विजयी मंडळीमध्ये परिवर्तित होते. हे विभाजन लाओदीकेयाच्या अनुभवापासून फिलाडेल्फियाच्या अनुभवाकडे होणाऱ्या बदलाच्या रूपातही दर्शविले जाते. मिलरने आपले हृदय उघडले आणि खऱ्या साक्षीदाराला आत येऊ दिले; त्याने गहू आणि तणे यांचे विभाजन केले, आणि अशा रीतीने आपल्या शुभ्र घोड्यांच्या सैन्याला जीवन दिले.

३१ डिसेंबर, २०२३ रोजी लोक निघून गेल्यानंतर डर्ट ब्रश मनुष्य खोलीत प्रवेश केला, आणि चुकांच्या कचऱ्याचे निर्मूलन करण्याचे कार्य सुरू केले, तसेच हबक्कूकच्या पट्ट्यांतील जुन्या सत्यांना सत्याच्या नव्या चौकटीत स्थापित केले.

“तारणारा पितृपुरुषांनी व संदेष्ट्यांनी सांगितलेले बाजूस सारण्यासाठी आलेला नव्हता; कारण त्याने स्वतः या प्रतिनिधी पुरुषांद्वारे भाष्य केले होते. देवाच्या वचनातील सर्व सत्ये त्याच्याकडूनच आली होती. परंतु ही अमूल्य रत्ने खोल्या मांडणीत बसविली गेली होती. त्यांच्या मौल्यवान प्रकाशाचा उपयोग चुकीची सेवा करण्यासाठी करण्यात आला होता. देवाची इच्छा होती की ती त्यांच्या भ्रमपूर्ण चौकटीतून काढून सत्याच्या आराखड्यात पुन्हा बसविली जावीत. हे कार्य केवळ दैवी हातानेच साध्य होऊ शकत होते. चुकांशी असलेल्या संबंधामुळे सत्य देव व मनुष्य यांच्या शत्रूच्या कार्याची सेवा करीत होते. ख्रिस्त ते अशा ठिकाणी स्थापित करण्यासाठी आला होता जिथे ते देवाचे गौरव करतील आणि मानवजातीच्या तारणाचे कार्य साधतील.” The Desire of Ages, 287.

२०२४ मध्ये शिकविण्यात आलेल्या पहिल्या सत्यांपैकी एक म्हणजे १८ जुलै २०२० च्या निराशेचे स्पष्टीकरण होय. आज्ञेवर आज्ञा, ओळीवर ओळ असे हे ओळखले गेले की प्रत्येक सुधारणा-रेषेतील पहिल्या निराशांनी दहा कुमारींच्या दृष्टान्तामध्ये १८ जुलै २०२० यास एक प्रमुख मार्गचिन्ह म्हणून ओळखले. निराशेचा विषय पवित्रस्थानाच्या सत्याचे उकल करण्याची “किल्ली” ठरला; ज्या वेळी १८४४ च्या महान निराशेमध्ये, पवित्रस्थान हीच ती “किल्ली” होती जिने त्या निराशेचे उकल केले.

मातीचा ब्रश धरलेला मनुष्य, जो यहूदाच्या वंशाचा सिंहही आहे, त्याने 2023 मध्ये मध्यरात्रीच्या आक्रोशाचा संदेश उघडण्यास सुरुवात केली. आता आपण मिलरच्या स्वप्नातील त्या स्थळी पोहोचलो आहोत, जिथे तो मोठी पेटी मेजावर ठेवत आहे आणि त्या सत्यांना त्यात टाकत आहे, जी सूर्यापेक्षा दहापट अधिक तेजाने प्रकाशमान होणार आहेत. त्या रत्नांपैकी एक म्हणजे भविष्यवाणीतील कथानकात तो कोण आहे याचे प्रकटीकरण होय.

जेव्हा भविष्यवाणी उघडली जाते, तेव्हा तो यहूदाच्या वंशाचा सिंह आहे, जो जुन्या सत्यांना घेऊन त्यांना “सत्य”च्या तीन पायऱ्यांच्या नव्या चौकटीत स्थापित करतो. ती चौकट ख्रिस्तामध्ये, जो अल्फा आणि ओमेगा, प्रथम आणि अंतिम आहे, एकसंध ठेवली जाते. देवाचे वचन म्हणून, त्याने आपल्या वचनातील प्रत्येक घटकाची व्यवस्था केली. पाल्मोनी म्हणून, त्याने प्रत्येक पैलू गणितरूपाने रचला.

जेव्हा पेत्र कैसरिया फिलिप्पी येथे, तिसऱ्या प्रहरात, असतो, तेव्हा तो स्वतःची ओळख पाल्मोनी म्हणून करून देतो, आणि “भविष्यवाणीतील फ्रॅक्टल्स” यावर विशेष भर देतो. ख्रिस्ताचे भविष्यवाणीच्या प्रभू म्हणून झालेल्या अंतिम प्रकटनांपैकी एक म्हणजे, मत्तय 16:18 मध्ये पेत्राद्वारे दर्शविलेल्या भविष्यवाणीतील फ्रॅक्टल्सवरील भर होय; हे 1.618 चे प्रतीक आहे, ज्यास नैसर्गिक जगतात golden ratio असे म्हटले जाते, परंतु पाल्मोनी यास

“भविष्यवाणीतील फ्रॅक्टल्स” असे संबोधतो.

आपण २७ ते ३४ या पवित्र आठवड्यात अंतर्भूत असलेल्या भविष्यवाणीपर फ्रॅक्टल्सची ओळख केवळ सुरू केली आहे. जोएलच्या पुस्तकाकडे जाताना तेथे पुन्हा परतण्यापूर्वी, मिलरच्या स्वप्नाविषयीच्या आपल्या विचारात भविष्यवाणीपर फ्रॅक्टल्सवरील भर समाविष्ट करणे आवश्यक होते.

मिलर लोकांना “या आणि पाहा” असे बोलावू लागल्यापासून, आणि ख्रिस्ताने—धूळ झटकणारा मनुष्य म्हणून—मिलरला “या आणि पाहा” असे बोलावल्यापासूनचा कालावधी १७९८ पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंत आहे; परंतु त्या एकूण इतिहासाच्या आत १७९८ ते १८६३ या कालखंडाचा एक फ्रॅक्टल अंतर्भूत आहे. त्यात 9/11 पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंतचा आणखी एक फ्रॅक्टल आहे, आणि 2023 पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंतचा आणखी एक आहे.

गर्दीत मिलरने आपले डोळे मिटले, तेव्हा त्याने 1849 च्या इतिहासाचे प्रतिनिधित्व केले, जेव्हा प्रभू कार्य पूर्ण करण्याचा प्रयत्न करीत होता, परंतु निष्फळ ठरला. 2023 मध्ये तो पुनरुत्थित होतो, कारण तो एलियाह आहे, जो मोशेसह रस्त्यावर वध केला गेला होता. तो 1849 मध्ये मरण पावला, आणि नंतर 18 जुलै, 2020 रोजी तो पुन्हा मरण पावला.

त्याचे स्वप्न 1847 मध्ये देण्यात आले; त्यानंतर प्रभूने दुसऱ्यांदा आपला हात पुढे केला आणि 1850 चा चार्ट प्रकाशित केला. एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या इतिहासात जेव्हा प्रभू दुसऱ्यांदा आपला हात पुढे करतो, तेव्हा मिलरचे पुनरुत्थान होते.

इस्त्राएल आणि यहूदा या दोघांच्या विखुरल्या जाण्याचा प्रारंभबिंदू यशया मध्ये मांडलेला आहे.

कारण सीरियाचे मस्तक दमास्कस आहे, आणि दमास्कसाचे मस्तक रेजीन आहे; आणि पासष्ट वर्षांच्या आत एफ्राईम असा मोडून पडेल की तो लोक राहणार नाही. आणि एफ्राईमचे मस्तक सामरिया आहे, आणि सामरियाचे मस्तक रमल्याचा पुत्र आहे. जर तुम्ही विश्वास ठेवणार नाही, तर निश्चितच तुम्ही स्थिर राहणार नाही. यशया ७:८, ९.

ही भविष्यवाणी इ.स.पू. 742 मध्ये देण्यात आली, आणि एकोणीस वर्षांनी, इ.स.पू. 723 मध्ये अशूर लोकांनी इस्त्राएलाला विखुरले; त्यानंतर छेचाळीस वर्षांनी बाबेलने यहूदाला विखुरले. या तीन तारखा एकोणीस वर्षांचा कालखंड दर्शवितात, ज्याच्या पाठोपाठ छेचाळीस वर्षांचा कालखंड येतो. या दोन भविष्यवाण्या अनुक्रमे 1798 आणि 1844 मध्ये समाप्त झाल्या तेव्हा, सुरुवातीचा इ.स.पू. 742 पासून इ.स.पू. 723 पर्यंतचा एकोणीस वर्षांचा कालखंड हा अल्फा एकोणीस वर्षांचा कालखंड होता, ज्याने 1844 पासून 1863 पर्यंतच्या ओमेगा एकोणीस वर्षांच्या कालखंडाचे प्रतिनिधित्व केले.

ओमेगा काळाच्या पाच वर्षांत मिलर यांचे निधन झाले, आणि एकोणीस वर्षे व सात वर्षांनंतर हायरम एडसन यांचे “seven times” विषयक लेख प्रकाशित झाले. सात वर्षांनंतर “seven times” नाकारले गेले. १८५६ हे १८६३ च्या रविवार कायद्यापूर्वी होणारे शिक्कामोर्तब असावयाचे होते, परंतु तसे होणे नव्हते.

तिसरा देवदूत 1844 मध्ये, 1888 मध्ये आणि 9/11 ला आला. सिस्टर व्हाईट यांनी ओळखले की, जेव्हा न्यू यॉर्क शहरातील मोठ्या इमारती कोसळल्या, तेव्हा प्रकटीकरण अठरा यातील पहिली तीन वचने पूर्ण होतील.

प्रकटीकरण १८

पद एक—यानंतर मी स्वर्गातून उतरून येणारा आणखी एक देवदूत पाहिला; त्याच्याकडे महान अधिकार होता; आणि पृथ्वी त्याच्या तेजाने प्रकाशित झाली.

पद दोन—आणि त्याने मोठ्या आवाजाने सामर्थ्याने घोषणा केली, म्हणाला, महान बाबेल पडली आहे, पडली आहे, आणि ती भुतांचे निवासस्थान, प्रत्येक अशुद्ध आत्म्याचा अड्डा, आणि प्रत्येक अशुद्ध व घृणास्पद पक्ष्याचा पिंजरा झाली आहे.

पद तीन—कारण सर्व राष्ट्रांनी तिच्या व्यभिचाराच्या क्रोधाच्या द्राक्षारसाचे पान केले आहे; आणि पृथ्वीवरील राजांनी तिच्याबरोबर व्यभिचार केला आहे; आणि पृथ्वीवरील व्यापारी तिच्या विलासवैभवाच्या विपुलतेमुळे धनवान झाले आहेत.

त्या पराक्रमी पहिल्या देवदूताने आपल्या हातात एक संदेश घेऊन खाली आला, आणि योहानाला जाऊन ते छोटे पुस्तक घ्यावे व ते खावे, अशी आज्ञा करण्यात आली. तो पहिला देवदूत प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील त्या देवदूताप्रमाणेच तेच कार्य करतो, जो आपल्या गौरवाने पृथ्वीला प्रकाशमान करतो. याचे कारण असे की, पहिला देवदूत हा अल्फा आहे आणि तिसरा देवदूत हा ओमेगा आहे, आणि आरंभ नेहमीच अंताचे चित्रण करतो.

“येशूने एका सामर्थ्यवान देवदूताला खाली उतरून पृथ्वीवरील रहिवाशांना त्याच्या दुसऱ्या प्रगटीकरणासाठी तयार होण्याचा इशारा देण्याची आज्ञा दिली. तो देवदूत स्वर्गात येशूच्या सान्निध्यातून निघाला तेव्हा, त्याच्या पुढे अत्यंत तेजस्वी व गौरवशाली प्रकाश जात होता. मला सांगण्यात आले की, त्याचे कार्य पृथ्वीला त्याच्या गौरवाने प्रकाशित करणे आणि मनुष्याला देवाच्या येऊ घातलेल्या क्रोधाविषयी इशारा देणे हे होते.” Early Writings, 245.

पहिला देवदूत म्हणजे प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील पहिला वचन होय.

आणि या गोष्टींनंतर मी स्वर्गातून उतरून येणारा दुसरा एक देवदूत पाहिला; त्याच्याकडे महान अधिकार होता; आणि पृथ्वी त्याच्या तेजाने प्रकाशित झाली.

दुसरा देवदूत हा प्रकटीकरण अठरा यातील दुसरा वचन आहे.

आणि तो मोठ्या सामर्थ्याच्या आवाजाने जोराने ओरडून म्हणाला, “महान बाबेल पडली आहे, पडली आहे; आणि ती दुष्टात्म्यांचे वसतिस्थान, प्रत्येक अशुद्ध आत्म्याचा अड्डा, आणि प्रत्येक अशुद्ध व घृणास्पद पक्ष्याचा पिंजरा झाली आहे.”

तिसरा देवदूत हा प्रकटीकरण अठरा मधील तिसरा वचन आहे.

कारण सर्व राष्ट्रांनी तिच्या व्यभिचाराच्या क्रोधरूपी द्राक्षारसाचे पान केले आहे; आणि पृथ्वीवरील राजांनी तिच्याबरोबर व्यभिचार केला आहे; आणि पृथ्वीवरील व्यापारी तिच्या विलासाच्या विपुलतेमुळे धनवान झाले आहेत.

रविवारी कायद्याच्या वेळी सर्व राजे त्या वेश्येशी व्यभिचार करतात, जसे की तिसऱ्या वचनात प्रतिरूपाने दर्शविले आहे. दुसऱ्या देवदूताचा संदेश असा आहे की बाबेल कोसळली आहे, आणि ते दुसरे वचन आहे. पहिल्या देवदूताचे कार्य आपल्या गौरवाने पृथ्वी प्रकाशमान करणे हे होते, आणि ते पहिले वचन आहे. पहिले वचन म्हणजे 9/11. दुसरे वचन म्हणजे 9/11 पासून संपूर्ण मानवजातीमध्ये चालू असलेली विभक्तीकरणाची प्रक्रिया, आणि तिसरे वचन म्हणजे रविवारी कायदा. या कारणास्तव, 9/11 हा तिसऱ्या देवदूताचा संदेश आहे, आणि रविवारी कायदाही तसाच आहे. 9/11 हे पहिल्या तीन वचनांमध्ये दर्शविल्याप्रमाणे निकट येत असलेल्या रविवारी कायद्याचा इशारा आहे, आणि चौथ्या वचनातील दुसरा आवाज म्हणजे रविवारी कायदा. प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील पहिल्या आवाजात निकट येत असलेल्या रविवारी कायद्याचा इशारा आहे, आणि तो इशारा रविवारी कायद्याच्या वेळी सजीव वास्तवात परिवर्तित होतो.

मिलरच्या स्वप्नातील अल्फा “ये आणि पाहा” पासून ओमेगा “ये आणि पाहा” पर्यंतचा कालावधी 9/11 ते रविवार कायदा याचा प्रकारदर्शक आहे. 9/11 आणि रविवार कायदा यांच्या दरम्यान, खोलीच्या मध्यभागी असलेल्या

मिलरच्या मेजावर रत्ने ठेवली जातात, ती विखुरली जातात व गाडली जातात, आणि नंतर घाण झाडणाऱ्या मनुष्याद्वारे पुनर्स्थापित केली जातात. 1840 मध्ये लहान पुस्तक घेऊन अवतरलेला देवदूत हा पहिला व अल्फा देवदूत होता, ज्याने 9/11 वेळी अवतरलेल्या देवदूताचे प्रतिनिधित्व केले. तो देवदूत दहाव्या अध्यायात ओळखला जातो, जेव्हा योहानास सांगितले जाते की ते पुस्तक गोड असेल, परंतु कडू होईल.

योहान हा पहिल्या देवदूताच्या चळवळीचे प्रतिनिधित्व करीत होता, जी मिल्लराइट लोकांद्वारे प्रतिनिधित्व केली गेली होती; आणि तो एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या चळवळीचेही चित्रण करीत होता. सर्वप्रथम आणि मुख्यत्वे, त्याने उत्तरकालाचे प्रतिनिधित्व केले, जसे संदेष्टे नेहमी करीत असतात. या कारणास्तव, त्याला पूर्वीच सांगण्यात आले होते की ते पुस्तक गोड आणि नंतर कडू होणार आहे. मिल्लराइट लोकांना हे पूर्वीच माहीत नव्हते, परंतु एक लाख चव्वेचाळीस हजारांनी हे माहीत असणे आवश्यक आहे.

पहिल्या देवदूताचा संदेशवाहक म्हणून मिलर हा त्या लहान पुस्तकाचे भक्षण करणाऱ्याचा प्रमुख प्रतीक आहे. गिरणीवाला म्हणून त्याला गहू भुसापासून वेगळे करायचे होते; नंतर धान्याचे पीठ करायचे, आणि खाल्ले जाणारे भाकर तयार करायची होती. त्याने ती भाकर आपल्या खोलीच्या मध्यभागी ठेवून, इच्छुक असलेल्या सर्वांना “या आणि पाहा” असे बोलावून वाटली. परंतु देवदूताच्या हातातून पुस्तक घेणाऱ्याचा प्रतीक म्हणून, मिलर हा योहानाप्रमाणे पहिल्या देवदूताच्या आरंभीच्या दिवसांपेक्षा तिसऱ्या देवदूताच्या उत्तरकाळाविषयी अधिक बोलत आहे. आपल्या स्वप्नात तो सुरुवातीलाच आपल्याला कळवितो की त्याला त्याचा संदेश एका अदृश्य हाताने प्राप्त झाला. प्रकटीकरण दहामधील पहिल्या देवदूताच्या हातात एक लहान पुस्तक आहे; परंतु 1840 च्या अल्फाचा ओमेगा असलेल्या प्रकटीकरण अठरा मधील देवदूताच्या हातात कोणतेही पुस्तक दर्शविलेले नाही, आणि तेच ते पुस्तक आहे जे मिलरला प्राप्त झाले—एका अदृश्य हातातून आलेले पुस्तक. मिलरचे “या आणि पाहा” हे 9/11 आहे, आणि घाण झटकणाऱ्या मनुष्याचे “या आणि पाहा” हे रविवारचा कायदा आहे.

अल्फा आणि ओमेगा यांच्या दरम्यानच्या “ये आणि पाहा” यांमध्ये तुमच्याकडे दुसऱ्या देवदूताचा संदेश आहे; कारण अल्फा म्हणजे 9/11, जो अठराव्या अध्यायातील पहिला पद आहे, आणि दुसरे पद हा दुसरा देवदूत आहे, जो तिसऱ्या पदावर समाप्त होतो; हेच रविवारचा कायदा आणि ओमेगाचे “ये आणि पाहा” आहे. मिलरच्या स्वप्नात दुसरा देवदूत, आणि बाबेलचा पतन, “scatter” हा शब्द सात वेळा वापरला गेल्याद्वारे दर्शविला आहे, तर संपूर्ण कथन सत्यावर भ्रमाचा विजय होत असल्याचे ओळखते.

पहिला व तिसरा देवदूत अनुक्रमे 11 ऑगस्ट, 1840 आणि 9/11 रोजी स्वीकारून आत्मसात केला गेला पाहिजे, अशा संदेशासह उतरले. या दोन तारखा प्रकटीकरण अठरावा अध्यायातील पहिल्या वचनाशी सुसंगत आहेत.

मूलभूत सत्ये मे 1842 मध्ये प्रकाशित झाली, आणि 1843 चा पायनिअर चार्ट हबक्कूकच्या दोन पट्ट्यांच्या अल्फा म्हणून होता. 2012 मध्ये हबक्कूकचे Tables प्रकाशित झाले, जे मे 1842 शी सुसंगत होते.

मिलेराइटांनी 19 एप्रिल, 1844 रोजी आपली पहिली निराशा अनुभवली, जी 18 जुलै, 2020 याचे प्रतीक ठरते. त्या टप्प्यावर दुसरा देवदूत आला, आणि त्याचे आगमन प्रकटीकरण अठराव्या दुसऱ्या वचनाशी सुसंगत होते. त्या निराशेने पहिल्या देवदूताचा शेवट दर्शविला. तेथे दुसरा देवदूत आला, आणि कुमारिकांच्या दृष्टांतातील विलंबाचा काळ आरंभ झाला. पहिल्या देवदूताचा इतिहास दुसऱ्या देवदूताच्या इतिहासाशी समांतर चालावयाचा आहे, आणि जेव्हा तो अशा प्रकारे लागू केला जातो, तेव्हा दुसऱ्या देवदूताचे आगमन 1840 आणि 9/11 मधील पहिल्या देवदूताच्या आगमनाशी सुसंगत ठरते.

९/११ येथे एक विलंबाचा काळ आला, ज्याचे प्रतिरूप १९ एप्रिल, १८४४ होते. ९/११ येथे इस्लामचे चार वारे सोडण्यात आले, आणि नंतर आवरून ठेवण्यात आले. योहानाचे ते चार वारे यशयाचे उग्र वारे आहेत, तसेच भविष्यवाणीतील पूर्वेकडील वारा आहेत; आणि शिक्का मारणारा देवदूत पूर्वेकडून वर चढतो. तो वर चढतो तेव्हा, सिस्टर व्हाईट यांच्या म्हणण्यानुसार, तो “थांबा, थांबा, थांबा, थांबा” असे चार वेळा आरोळी देतो. दुसऱ्या देवदूताच्या

आगमनाने आरंभ होणारा विलंबाचा काळ, एक लाख चव्वेचाळीस हजारांवर शिक्का बसोपर्यंत ते चार वारे आवरून ठेवले गेले आहेत, असे दर्शविला आहे.

पहिल्या निराशेनंतर, सॅम्युएल स्नो यांना मध्यरात्रीच्या घोषणेचा संदेश एकत्रित करण्यास मार्गदर्शन करण्यात आले, आणि अशा प्रकारे त्यांनी जुलै २०२३ मधील अरण्यातील वाणीचे प्रतिरूप साकारले.

एक्सेटर येथील शिबिरसभेत, परीक्षेच्या तेलाच्या आधारावर कुमारिकांचे जे विभाजन झाले, त्याद्वारे कराराच्या दूताच्या कार्याशी सुसंगत रीतीने मिलेराइट लोक शुद्ध करून परिष्कृतही करण्यात आले. एक्सेटर येथील शिबिरसभेने मुद्रांकनाचे प्रतिनिधित्व केले; कारण त्यानंतरचे कार्य भरतीच्या प्रचंड लाटेसारखे, किंवा एका सामर्थ्यशाली सैन्यासारखे, पुढे चालत राहिले, जोपर्यंत तिसरा देवदूत २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी आला नाही. या इतिहासाची किल्ली म्हणजे विभाजन.

दुसरा देवदूत जेव्हा येतो तेव्हा तो विभाजनाचे कार्य करतो, जसे त्याने पहिल्या निराशेच्या वेळी केले होते; आणि ते २२ ऑक्टोबरच्या विभाजनाने समाप्त झाले. या दोन विभाजनांच्या मध्यात दुसऱ्या देवदूताचा संदेश जाहीर करण्यात आला. दुसरा देवदूत हा तेलाच्या अंतिम परीक्षेपर्यंत चालणारा क्रमिक विभाजन आहे. तेलाची अंतिम परीक्षा तिसऱ्या देवदूताच्या निर्णायक कसोटीकडे नेते. ती निर्णायक कसोटी येशूसाठी क्रूस होती, आणि “तेलपिळणीची बाग” असा अर्थ असलेली गेत्सेमनीची बाग क्रूसाच्या त्या निर्णायक कसोटीपूर्वी होती; आणि कुमारिकांच्या तेलाची परीक्षा १८४४ मधील बंद दरवाज्यापूर्वी झाली होती.

प्राचीन इस्राएलासाठी अंतिम परीक्षा, आणि त्यानंतरचा न्याय, ही दहावी परीक्षा होती. त्यानंतर त्यांना अरण्यात मरण्यास नेण्यात आले. कादेश असो, गेथसेमने असो किंवा एक्सेटर; न्यायापूर्वीची अंतिम परीक्षा—जिथे दोन वर्ग वेगळे केले जातात—ती २०२३ नंतर येणाऱ्या अशा एका अंतिम परीक्षेकडे निर्देश करते, जी रविवारच्या कायद्याच्या बंद-दरवाजा न्यायापूर्वी येते. ती अंतिम परीक्षा म्हणजे सीलिंग होय. अंतिम किंवा शेवटची परीक्षा असल्याचा अर्थ असा होतो की एक पहिली परीक्षा असते.

२०२३ मध्ये, यहुदाच्या वंशातील सिंहाने विलंब करावयाच्या त्या दर्शनावरील मोहोर आपल्या हाताने काढून टाकून ती उघड केली, आणि त्यामुळे विलंबाचा काळ समाप्त झाला. त्यानंतर सॅम्युएल स्नो यांचे कार्य आरंभ झाले.

जर आपण पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांच्या कालखंडांना एकमेकांशी समांतर लावले, तर ते त्या संदेशासह अवतरलेल्या एका देवदूताची ओळख करून देतात, जो देवाच्या लोकांची परीक्षा या आज्ञेस दिलेल्या त्यांच्या प्रतिसादाने करतो की त्यांनी तो संदेश घ्यावा व खावा. त्यानंतर मूलभूत संदेश सार्वजनिक क्षेत्रात ठेवला जातो, जोपर्यंत तो मूलभूत संदेश अपयशी ठरत नाही. मग तिसरा देवदूत येतो. तिसऱ्या देवदूताचा कालखंड म्हणजे इ.स.पू. ७४२ पासून इ.स.पू. ७२३ पर्यंतची ती एकोणीस वर्षे होती, जी ओमेगाची एकोणीस वर्षे होती.

इ.स. १८४४ ते १८६३ हा कालखंड आणि इ.स.पूर्व ७४२ ते इ.स.पूर्व ७२३ हा कालखंड एकमेकांना समांतर आहेत, तसेच पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांच्या कालखंडांनाही समांतर आहेत. भविष्यवाणीच्या इतिहासाच्या त्या चार रेषा ९/११ ते रविवारच्या कायद्यापर्यंतच्या कालखंडाशी संरेखित होतात. त्या पाच रेषा मिलरच्या अल्फा “या आणि पाहा” आणि ख्रिस्ताच्या ओमेगा “या आणि पाहा” यांचा इतिहास आहेत.

चार वेळा सात

लेवीयपुस्तक अध्याय २६ याचे योग्य आकलन केल्यास “seven times” हे चार वेळा ओळखून दाखविलेले आहे, आणि “seven times” हे मिलर व त्याच्या संदेशाचे प्रतीक आहे. १८४२ मध्ये, “seven times” याविषयी मिलरची समज १८४३ च्या चार्टवर अंकित करण्यात आली होती, ज्याविषयी सिस्टर व्हाइट म्हणतात, “was directed by the hand of the Lord,” आणि “should not be altered.” सात वर्षांनंतर १८४९ मध्ये मिलरचा मृत्यू झाला, आणि सात वर्षांनंतर “seven times” चा संदेश हायरम एडसनद्वारे अभिलेखात नोंदविला

गेला, आणि सात वर्षांनंतर तो नाकारला गेला.

१८४२ मध्ये हबकूकच्या पहिल्या तक्त्याचे प्रकाशन झाले.

१८४९ मध्ये १८४३ च्या चार्टवरील “सात वेळा” यांचा अल्फा संदेशवाहक मरण पावतो.

१८५६ मध्ये १८५० च्या चार्टवरील “seven times” चा ओमेगा संदेशवाहक दुर्लक्षित केला जातो.

१८६३ मध्ये हबकूकच्या दोन पट्ट्या नाकारल्या गेल्या आणि १८६३ चा चार्ट प्रकाशित करण्यात आला.

आरंभी प्रकाशित केलेला एक दैवी आलेख आणि शेवटी प्रकाशित केलेला एक मानवी आलेख. मध्ये, दोन संदेशवाहक ओळखले जातात, कारण दुसऱ्या संदेशात नेहमीच दुप्पटपणा असतो.

पहिला देवदूत

१८४२ मध्ये हबकूकच्या पहिल्या तक्त्याचे प्रकाशन झाले.

दुसरा देवदूत

१८४९ मध्ये १८४३ च्या चार्टचा जुना संदेशवाहक मरण पावतो.

१८५६ मध्ये १८५० च्या चार्टचा नवा संदेशवाहक दुर्लक्षित केला जातो.

तिसरा देवदूत

१८६३ मध्ये हा संदेश नाकारण्यात आला आणि १८६३ चा चार्ट प्रकाशित करण्यात आला.

एकवीस वर्षांचा असा कालावधी, जो “सात वेळा” यांतील चार प्रतीकांचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि जो सात-सात वर्षांच्या समान अंतराने विभागलेला आहे. अल्फा संदेश प्रकाशित होतो (1842), अल्फा दूत मरण पावतो (1849), ओमेगा दूताकडे दुर्लक्ष केले जाते (1856) आणि ओमेगा संदेश नाकारला जातो (1863), जे 2012; 18 जुलै, 2020; 2023; आणि लवकरच येणाऱ्या रविवारच्या कायद्याचे प्रतिरूप ठरते. 1849 मधील मिलर यांचा मृत्यू 18 जुलै, 2020 याच्याशी सुसंगत आहे. दूत, आणि संदेश, 2023 मध्ये पुनरुत्थित झाले. ओमेगा संदेश आता उलगाडला जात आहे, आणि त्यानंतर 1863 चा रविवारचा कायदा येतो.

मिलराइट चळवळीत संदेश स्थापित झाला, आणि नंतर संदेशवाहक मरण पावला. समांतर चळवळीत संदेश स्थापित झाला, आणि नंतर संदेश मरण पावला. संदेश 1856 आणि 2023 मध्ये पुनरुत्थित झाला. धर्मत्याग हे 1863 चे लेबल आहे, आणि विजय हे रविवार कायद्यातील त्याच्या समांतर घटनेचे लेबल आहे. रविवार कायदा आणि 1863 यांतील धर्मत्याग व विजय यांपूर्वी, 1856 मधील “सात काळ” या शिरोमणी ओमेगा प्रकाशाचे उन्मोचन मांडले जाते, जसे ते 2023 पासून मांडले गेले आहे.

पुढील लेखात आपण पुढे चालू ठेवू.

विल्यम मिलर: १७८२-१८४९

विलियम: “will” आणि “helmet” — “दृढनिश्चयी संरक्षक”, “निश्चित अभिभावक”, किंवा “दृढ इच्छाशक्तीचा योद्धा.”

मिलर: गिरणी चालवणारी व्यक्ती, विशेषतः धान्य दळून त्याचे पीठ करणारी गिरणी चालवणारी व्यक्ती.

दृढनिश्चयी योद्धा

“पवित्र, प्रामाणिक अंतःकरणाचा एक शेतकरी, जो पवित्र शास्त्रांच्या दैवी अधिकाराबद्दल शंका घेण्यास प्रवृत्त झाला होता, तरीही ज्याला सत्य जाणून घेण्याची मनापासून इच्छा होती, तोच ख्रिस्ताच्या दुसऱ्या आगमनाच्या घोषणेचे नेतृत्व करण्यासाठी देवाने विशेष रीतीने निवडलेला मनुष्य होता. इतर अनेक सुधारणावाद्यांप्रमाणेच, विल्यम मिलर यानेही जीवनाच्या प्रारंभी दारिद्र्याशी झुंज दिली होती आणि त्यामुळे त्याने परिश्रमशीलता व आत्मत्याग यांचे महान धडे शिकले होते. ज्या कुटुंबातून तो उदयास आला, त्या कुटुंबातील सदस्य स्वतंत्र, स्वातंत्र्यप्रिय वृत्तीचे, सहनशीलतेची क्षमता असलेले, आणि उत्कट देशभक्तीने प्रेरित असे होते—हे गुण त्याच्या स्वभावातही विशेषत्वाने प्रकट झाले होते. त्याचे वडील क्रांतीच्या सैन्यात कप्तान होते, आणि त्या उद्विग्न काळातील संघर्ष व क्लेश यांत त्यांनी केलेल्या त्यागांमुळे मिलरच्या प्रारंभीच्या जीवनातील संकुचित परिस्थितीचा मागोवा घेता येतो.”

“त्याची शारीरिक प्रकृती सुदृढ होती, आणि अगदी बालपणातही त्याने सामान्यापेक्षा अधिक बौद्धिक सामर्थ्याचे पुरावे दिले. तो जसजसा मोठा होत गेला, तसतसे हे अधिक स्पष्टपणे दिसू लागले. त्याचे मन सक्रिय व चांगले विकसित झालेले होते, आणि त्याला ज्ञानाची तीव्र तृष्णा होती. त्याला महाविद्यालयीन शिक्षणाचे लाभ मिळाले नाहीत, तरीही अभ्यासाविषयीचे त्याचे प्रेम, तसेच सावध विचार आणि सूक्ष्म परीक्षण करण्याची सवय, यांमुळे तो सुदृढ निर्णयशक्ती आणि व्यापक दृष्टी असलेला मनुष्य ठरला. त्याचा नैतिक स्वभाव निर्दोष होता आणि त्याची कीर्ती हेवेदायक होती; कारण प्रामाणिकपणा, काटकसरी, आणि परोपकार यांसाठी तो सर्वसाधारणपणे मानला जात असे. ऊर्जा आणि परिश्रम यांच्या बळावर त्याने लवकरच उपजीविकेस पुरेल इतकी संपन्नता प्राप्त केली, तरी त्याच्या अभ्यासाच्या सवयी कायम राहिल्या. त्याने विविध नागरी आणि लष्करी पदे सन्मानाने भूषविली, आणि संपत्ती व मानमरातब यांचे मार्ग त्याच्यासाठी जणू विस्तीर्णपणे खुले झालेले दिसत होते.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्सी, 317.

“देवाचे ज्ञान हे मानसिक परिश्रमाविना, तसेच तुम्ही सत्याच्या शुद्ध धान्यापासून मनुष्यांनी आणि सैतानाने सत्याच्या सिद्धांतांचे चुकीचे प्रतिनिधित्व करण्यासाठी मिसळलेल्या भूसीचे विभाजन करू शकाल यासाठी बुद्धीसाठी प्रार्थना केल्याविना, प्राप्त होऊ शकत नाही. सैतान आणि त्याच्याशी संगनमत केलेल्या मानवी प्रतिनिधींच्या समूहाने भ्रमाच्या भूसीला सत्याच्या गव्हाबरोबर मिसळण्याचा प्रयत्न केला आहे. आपण लपलेला खजिना शोधण्यासाठी परिश्रमपूर्वक शोध घेतला पाहिजे, आणि मानवी कल्पनांना दैवी आज्ञांपासून वेगळे करण्यासाठी स्वर्गातून ज्ञान मागितले पाहिजे. पवित्र आत्मा उद्धारारच्या योजनेशी संबंधित महान आणि मौल्यवान सत्यांचा शोध घेणाऱ्यास सहाय्य करील. मी सर्वांच्या मनावर ही गोष्ट बिंबवू इच्छितो की शास्त्रांचे वरवरचे वाचन पुरेसे नाही. आपण शोध घेतला पाहिजे; आणि याचा अर्थ त्या शब्दात अभिप्रेत असलेल्या सर्व गोष्टी प्रत्यक्षात करणे असा आहे. जसा खाणकाम करणारा मनुष्य सोन्याच्या धारा शोधण्यासाठी उत्कटतेने भूमीचा शोध घेतो, तसा तुम्ही देवाच्या वचनाचा त्या लपलेल्या खजिन्यासाठी शोध घेतला पाहिजे, जो सैतानाने इतका दीर्घकाळ मनुष्यापासून लपवून ठेवण्याचा प्रयत्न केला आहे. प्रभू म्हणतो, ‘जर कोणी त्याची इच्छा पूर्ण करण्यास इच्छुक असेल, तर त्याला त्या शिक्षणाविषयी कळेल.’ योहान 7:17, सुधारित आवृत्ती.”

“देवाचे वचन हे सत्य व प्रकाश आहे, आणि ते तुमच्या पावलांसाठी दीप असावे, जेणेकरून देवाच्या नगराच्या द्वारांपर्यंतच्या मार्गातील प्रत्येक पावलावर ते तुम्हाला मार्गदर्शन करील. याच कारणास्तव सैतानाने परमेश्वराच्या मुक्त केलेल्यांनी चालण्यासाठी उभारून ठेवलेल्या मार्गात अडथळा आणण्याचे असे आटोकाट प्रयत्न केले आहेत. तुम्ही तुमच्या कल्पना बायबलकडे घेऊन जाऊ नयेत, आणि सत्याला ज्याभोवती फिरावे लागेल असे तुमचे मत मध्यबिंदू बनवू नये. तुम्ही तुमच्या कल्पना शोधकार्याच्या दाराशी बाजूस ठेवाव्यात, आणि नम्र, शांत झालेल्या अंतःकरणांनी, स्वतःला ख्रिस्तामध्ये लपवून, उत्कट प्रार्थनेसह, देवाकडून ज्ञान शोधावे. तुम्हाला असे वाटले पाहिजे की तुम्ही देवाची प्रकट केलेली इच्छा जाणलीच पाहिजे, कारण ती तुमच्या वैयक्तिक, अनंतकल्याणाशी संबंधित आहे. बायबल हे असे मार्गदर्शक आहे ज्याद्वारे तुम्ही अनंत जीवनाचा मार्ग जाणू शकता. सर्व गोष्टींपेक्षा अधिक तुम्ही प्रभूची इच्छा व त्याचे मार्ग जाणण्याची आकांक्षा धरली पाहिजे. तुम्ही अशा हेतूने शोध घेऊ नये की शास्त्रवचनांतील अशी वचने सापडावीत, ज्यांचा अर्थ लावून तुम्ही तुमचे सिद्धांत सिद्ध करू शकाल; कारण देवाचे वचन घोषित करते की असे करणे म्हणजे शास्त्रांचा विपर्यास करून स्वतःच्या

विनाशास कारणीभूत होणे होय. तुम्ही स्वतःला प्रत्येक पूर्वग्रहापासून रिकामे केले पाहिजे, आणि प्रार्थनेच्या भावनेतून देवाच्या वचनाच्या शोधाकडे आले पाहिजे.” Review and Herald, September 11, 1894.

“विल्यम मिलर यांचा जन्म मॅसॅच्युसेट्समधील पिट्सफिल्ड येथे झाला. त्यांचे औपचारिक शिक्षण केवळ १८ महिन्यांचे होते; परंतु वाचनाची त्यांची प्रबळ सवय असल्यामुळे त्यांनी स्वअध्ययनाद्वारे स्वतःला शिक्षित केले. त्यांनी लहानपणापासूनच लेखनास आरंभ केला, कविता रचल्या आणि दिनदर्शिकाही लिहून ठेवली. त्यांच्या वाचनामुळे त्यांचा परिचय अविश्वासी लेखकांशी झाला; आणि त्या लेखकांनी त्यांना देववादाच्या दिशेने प्रभावित केले. वयाच्या उत्तरार्धातील वीसाव्या वर्षी ते न्यायशांती अधिकारी झाले, आणि 1812 च्या युद्धात त्यांनी भाग घेतला. या संघर्षकाळातील अनेक अनुभवांनी त्यांचे मन एका वैयक्तिक देवाकडे वळवले. 1816 पर्यंत त्यांचे रूपांतर झाले, आणि त्यांनी गांभीर्याने बायबल-अभ्यासास प्रारंभ केला. त्यांनी लिहिले, ‘पवित्र शास्त्रे... माझा आनंद झाली, आणि येशूमध्ये मला एक मित्र सापडला.’”

“1818 पर्यंत भविष्यवाण्यांच्या आपल्या अभ्यासात त्याने असा निष्कर्ष काढला की येशू ‘सुमारे 1843 मध्ये’ परत येईल. 1831 मध्ये, तसे करण्याविषयी दृढ खात्री आणि दैवी मार्गदर्शन मिळाल्यानंतर, त्याने लहान सभामध्ये सार्वजनिकरीत्या आपले अध्ययन मांडण्यास सुरुवात केली. 1839 मध्ये एक प्रमुख संपादक J. V. Himes यांची भेट झाल्यानंतर, मोठ्या शहरांतील विशाल जनसमुदायांसमोर प्रचार करण्याचा मार्ग खुला झाला. जरी अनेकांनी त्याला विरोध केला, तरी त्याच्या प्रचाराने, आणि आगमनाचा संदेश स्वीकारलेल्या इतरांच्या प्रचाराने, लक्षणीय प्रभाव निर्माण केला; इतके की ख्रिस्त लवकरच येणार आहे या विश्वासाचा स्वीकार 100,000 पर्यंत लोकांनी केला. मार्च 1840 मध्ये, मेन राज्यातील पोर्टलंड येथे, एलेन हार्मन 12 वर्षांची असताना तिने त्याचे भाषण ऐकले. तिने असे वर्णन केले, “श्री. मिलर यांनी भविष्यवाण्यांचा मागोवा अशा नेमकेपणाने घेतला की त्यामुळे त्यांच्या श्रोत्यांच्या अंतःकरणांत ठाम खात्री उत्पन्न झाली. त्यांनी भविष्यसूचक कालखंडांवर सविस्तर भाष्य केले आणि आपली भूमिका बळकट करण्यासाठी अनेक पुरावे मांडले. मग जे तयार नव्हते अशांसाठी केलेल्या त्यांच्या गंभीर आणि सामर्थ्यशाली विनंत्या व ताकीदांनी लोकसमुदायाला जणू मंत्रमुग्ध करून ठेवले.” Life Sketches, 20.”